

ного програмного продукту, який без участі людини здатен визначити стан та якісні характеристики об'єкту, що контролюється.

Звітність господарюючого суб'єкта є кінцевим продуктом бухгалтерського обліку, а також узагальнюючим обліковим інструментом, що використовується як зовнішніми так і внутрішніми користувачами облікової інформації. Пріоритетна роль бухгалтерської звітності як основного засобу комунікації виявляється в тому, що її мета і вимоги, що пред'являються до неї, є пріоритетною при розробці концептуальних основ теорії бухгалтерського обліку. Розвиток інноваційних інформаційних технологій здійснює суттєвий вплив на зміст та перелік форм бухгалтерської звітності, методику їх складання та подання. Одним із видів прояву впливу інформаційних технологій на процес подачі звітності є отримання бухгалтерами можливості її подання у електронній формі.

Еволюція інформаційних технологій змінює вектор розвитку звітності як одного із головних понять бухгалтерського обліку. Одним із сучасних напрямів розвитку звітності є удосконалення методичного та технічного забезпечення процесу електронного звітування.

Список використаних інформаційних джерел

1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні [Електронний ресурс] : Закон України від 16.07.1999 р. № 996–XIV. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/996-14>. – Назва з екрана.
2. Кулик В. А. Перегляд теоретичних основ бухгалтерського обліку для побудови системи обліку підприємств електронного бізнесу / В. А. Кулик // Актуальні проблеми економіки. – 2016. – № 11. – С. 390–400.

ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

К. І. Сайко

*Київський національний університет технологій та дизайну,
спеціальність «Облік і оподаткування», магістрант*

О. В. Зінченко

*Київський національний університет технологій та дизайну,
доцент кафедри обліку і аудиту,*

к. е. н., доцент

науковий керівник

Інвентаризація виробничих запасів проводиться не менше одного разу на рік (але не раніше 1 жовтня) згідно із Законом України Про бухгалтерський облік [1]. Інвентаризація проводиться з метою забез-

печення достовірності бухгалтерського обліку шляхом їх зіставлення з фактичною наявністю майна.

Відповідальність за організацію інвентаризації несе керівник підприємства, який повинен створити необхідні умови для її проведення у стислі строки, визначити об'єкти, кількість і терміни проведення інвентаризації, крім випадків, коли проведення інвентаризації є обов'язковим.

Інвентаризація проводиться на підставі Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань [4]. Дане Положення встановлює єдині вимоги щодо порядку інвентаризації відповідних статей Балансу.

Основними завданнями інвентаризації є:

- виявлення фактичної наявності основних засобів, матеріальних цінностей, бланків суворої звітності, грошових коштів у касах, на реєстраційних, бюджетних, валютних та поточних рахунках;
- виявлення невикористовування матеріальних цінностей;
- дотримання умов зберігання матеріальних цінностей і грошових коштів, а також правил утримання та експлуатації матеріальних цінностей;
- перевірка реальної вартості обліковуваних на Балансі матеріальних цінностей, сум дебіторської та кредиторської заборгованості, в тому числі такої, термін позовної давності щодо якої минув, та інших статей Балансу.

Для проведення інвентаризації створюється комісія на підставі наказу керівника підприємства.

Документальне забезпечення інвентаризації виробничих запасів:

1. Наказ керівника про створення постійно діючої робочої комісії;
2. Наказ про проведення інвентаризації;
3. Інвентаризаційні описи;
4. Порівняльні відомості результатів інвентаризації.
5. Акти інвентаризації;
6. Протокол засідання інвентаризаційної комісії;
7. Наказ про затвердження протоколу засідання інвентаризаційної комісії.

До початку проведення інвентаризації в присутності комісії і матеріально відповідальної особи (далі – МВО) складають звіт про останні проведені операції, відображають їх у складському обліку і разом з описом документів під розписку здають до бухгалтерії. Інвентаризація виробничих запасів провадиться за місцем зберігання та окремо за МВО. Дані про наявність виробничих запасів записують до інвентаризаційного опису.

Інформація з інвентаризаційного опису, зіставляється з обліковими даними про залишки виробничих запасів і записується до Звірювальних відомостей результатів інвентаризації виробничих запасів.

У результаті зіставлення облікових даних з фактичними можуть бути виявлені розбіжності (нестачі, надлишки).

Розбіжності між фактичною наявністю виробничих запасів з даними бухгалтерського обліку, встановлені під час інвентаризації та інших перевірок, регулюються підприємством, у такому порядку:

- виробничі запаси, що виявилися у надлишку, підлягають оприбуткуванню та зарахуванню відповідно на результати фінансово-господарської діяльності або збільшення фінансування з наступним встановленням причин виникнення надлишку і винних у цьому осіб;
- убування виробничих запасів у межах затверджених норм списування за рішенням керівника підприємства відповідно до витрат виробництва, обігу або на зменшення фінансування. Норми природного убування можуть застосовуватися лише в разі виявлення фактичних нестач. За відсутності норм убування розглядається як понаднормова нестача;
- понаднормові нестачі виробничих запасів, а також втрати від їх псування відносять на винних осіб за цінами, за якими обчислюється розмір шкоди від розкрадання, нестач, знищення та псування виробничих запасів;
- понаднормові втрати і нестачі виробничих запасів, в тих випадках, коли винуватці не встановлені або у стягненні з винних осіб відмовлено судом, зараховуються на збитки або зменшення фінансування.

На виявлені при інвентаризації непридатні або зіпсовані виробничі запаси додатково складаються акти.

Якщо вартість нестач перевищуватиме вартість лишків, то різниця у вартості має бути віднесена на винних МВО.

Взаємний залік лишків і нестач внаслідок пересортиці може бути допущений тільки за виробничими запасами одного і того самого найменування і в такій самій кількості за умови, що лишки і нестачі утворилися за один і той же період, що підлягав перевірці, та в одній і тій же МВО.

Порядок відображення результатів інвентаризації виробничих запасів, згідно з П(С)БО 9 «Запаси» [2] та П(С)БО 16 «Витрати» [4], такий:

<p>Нестачі, втрати від псування цінностей, незалежно від причин і розмірів), збільшують інші операційні витрати підприємства [3, п. 20]) і відображають їх у складі інших операційних витрат на субрахунку 947 «Нестачі і втрати від псування цінностей»</p>	<p>Відразу ж при виявленні у тому періоді, коли були встановлені нестачі цю суму обліковують на позабалансовому рахунку 072 записом (винної особи не встановлено): Дебет рахунку 072 «Невідшкодовані нестачі і втрати від псування цінностей» Кредит рахунку – (метод подвійного запису відсутній);</p>
<p>Якщо винуватця не встановлено і списано за рахунок підприємства</p>	<p>Дебет субрахунку 947 «Нестачі і втрати від псування цінностей» Кредит субрахунку 201 «Сировина і матеріали» Кредит субрахунку 203 «Паливо»;</p>
<p>При встановленні винної особи</p>	<p>слід врахувати, що на дебеті субрахунку 375 «Розрахунки за відшкодуванням завданих збитків» відображається сума збитку, розрахована за Порядком № 116, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів України від 22.01.96 р. з доповненнями № 1402 від 15.12.97 р.</p>

Відповідно до статті 164 Кодексу України про адміністративні правопорушення, несвочасне або неякісне проведення інвентаризації виробничих запасів, а також неприйняття заходів з відшкодування з винних осіб збитків від нестач, розтрат, крадіжок, безгосподарності тягнуть за собою накладення штрафу від 8 до 15 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Ті ж дії, здійснені особою, яка протягом року підлягала адміністративному стягненню, тягнуть за собою накладення штрафу від 10 до 20 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

За результатами інвентаризації складається протокол, інвентаризаційної комісії, який має бути розглянутий і затверджений у 5-денний термін керівником підприємства.

Результати інвентаризації після затвердження керівником відображаються у бухгалтерському обліку підприємства у тому місяці, в якому проведена (закінчена) інвентаризація, але не пізніше грудня звітного року.

Список використаних інформаційних джерел

1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність [Електронний ресурс]: Закон України № 996-XIV від 16 липня 1999 р. П(С)БО 9

- «Запаси», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 20.10.99 р. № 246. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>. – Назва з екрана.
2. П(С)БО 16 «Витрати», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 31.12.99 р. № 318 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>. – Назва з екрана.
 3. Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань, затвердженого Наказом Міністерства фінансів України від 02.09.2014 № 879 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1365-14>. – Назва з екрана.

ГАРМОНІЗАЦІЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ТА ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ДО ВИМОГ МІЖНАРОДНОЇ ПРАКТИКИ

І. О. Сіренко

*Київський національний торговельно-економічний університет
напрямок підготовки «Облік і аудит»
студент*

Т. В. Ігнатенко

*Київський національний торговельно-економічний університет
старший викладач, к. е. н.
науковий керівник*

Останнім часом дедалі більше уваги світова спільнота приділяє запровадженню Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ) до облікової практики окремих категорій суб'єктів господарювання. В Україні це гостра дискусія і застосовуються різні варіанти для її вирішення. Також для вітчизняних організацій проблема ведення обліку і звітності за МСФЗ стає дедалі актуальнішою [1].

Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ) – це сукупність загальноприйнятих правил кваліфікації, визнання, оцінки та розкриття господарських операцій і фінансових показників для складання фінансової звітності господарюючими суб'єктами більшості країн світу.

Визначається чотири способи впровадження МСФЗ в окремі країни: повне прийняття, офіційне застосування, адаптація та спосіб схвалення.

Україна до цього часу дотримувалася адаптаційної політики замість повного прийняття. Було розроблено вітчизняні П(С)БО, які не суперечать міжнародним стандартам [2].

Впровадження МСФЗ відбувається поетапно.

Першим етапом є створення законодавчих та організаційних передумов впровадження МСФЗ. Згідно останніх змін до Закону Украї-